

תת"ע 6155/08 - איהאב גועבה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6155-08-20 מדינת ישראל נ' גועבה
תיק חיזוני: 41211015049

בפני כבוד השופטת שרתית זוכוביצקי-אורן
מבחן איהאב גועבה
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר התיציבות המבוקש ביום 8.9.2020.

כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום מתוון המיחס לו עבירה של שימוש ברכב שניתנה עליו הودעת אי שימוש בוגוד לתקנה 808(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 בתאריך 24.5.2020.

הדיון בעניינו של הנאשם נקבע ליום 8.9.2020.

ביום הדיון לא התיצב המבוקש בבית המשפט, ומשכך נפתח בעדרו ונגזרו עליו פסילה למשך 4 חודשים תוך הפעלת עונש פסילה על תנאי של 3 חודשים שהוטלה עליו בתיק 18-04-5715 בבית המשפט בחדרה באופן חופף, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבוקש

המבקר טען כי נודע לו אודות פסק הדין כשלחה לו הودעת דרישת תשלום הקנס באמצעות הדואר בתאריך 20.10.20.
ומשכך הבקשה הנוכחית הוגשה במועד זה.

לטענת המבוקש, ביום הדיון שנקבע בעניינו עת שנסע לכיוון בית המשפט מביתו שבשועפט בצפון ירושלים, נעצר במחסום משטרתי בכਬיש בגין וקיבל הוראה מהשוטרים שהיו במקום לשוב לביתו, זאת לאחר שהסביר לו כי הכל סגור עקב הסגר שהotel בשל מצב החירום, כי אסור לו לנוע בכבישים ולכן שב לביתו.

המבקר טען כי ניסיונו ליצור קשר עם יחידות התביעות, על מנת להודיעם כי אינו יכול להגיע בשל חסימת היציאה מהשכונה באותו היום, עלו בתוהו.

המבקר הוסיף כי יש בידו להוכיח את חפותו.

עמוד 1

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי המבוקש קיבל זימון כדין וכי הוא אינו מכחיש זאת. לטענתה, טענותו של המבוקש לפיה היה מנوع להगיע לבית המשפט עקב נגיף הקורונה אינה נתמכת במסמך או אישור.

לטענת המשיבה, המבוקש לא התייצב לדין מסיבה השמורה עמו, לא הצבע על נסיבות בהן לא התייצב לדין מסיבות שאין תלויות בו ולא קיבל את אישור בית המשפט להיעדר מהדין.

דין והכרעה

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתיצב למשפטו ונידון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 נקבע :

"כל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם הזכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. הייעדר התיצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוכאה כי יורשע בדיון ודיננו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התיצבות המבוקש

ההזמנה לדין נמסרה למבקר במועד ביצוע העבירה וה מבוקש לא כפר בכך בבקשתו.

משכך אני קובעת כי ההזמנה לדין נמסרה למבקר כדין וכי ידע על מועד הדיון שנקבע בעניינו.

טענותו של המבוקש לפיה נעצר במחסום משטרתי וקיבל הוראה מהשוטרים במקום לשוב לביתו בשל סגר שהוטל עקב מגפת הקורונה, אומנם נתמכת בתצהירו של המבוקש אולם, היא נטעה בعلמא ונינה כוללות אסמכתאות לביסוסה ולהוכחתה, לרבות הוכחות של איסור היציאה ביום הדיון.

יודגש כי כלל הדיונים באותו יום התקיימו כסדרם ועל פי תקנות שעת החירום ניתן לצאת לצורכי התיצבות להליך משפטי.

ה מבוקש לא הגיע בקשה לדחיתת מועד הדיון, לא פרט מהן הפעולות בהן נקט על מנת להודיע לבית המשפט כי הוא אינו יכול להתייצב לדין, לא נימק מודיע לא פונה לבית המשפט בהזדמנות הראשונה על מנת להסביר את אי התיצבותו בדיון ואף לא טרח לברר מה קרה בבית המשפט בסמוך למועד הדיון.

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקר כדין וכי לא קיימת בידי המבוקש סיבה מוצדקת לאי התיצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

עמוד 2

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו בלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 17/2018 סעדה נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 18/2018 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

ההלהה היא כי אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך גם אם היה המשיב מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טוביה יכול שלא להופיע לדין שנקבע בעניינו ולאחר הרשותו וגזרת דין יוכל לגרום לביטולו של גזר דין (ע"פ 2119/2002 כהן עופר נ' מדינת ישראל מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/2004 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל מיום 23.2.2004). כפירתו של המבוקש במוחוס לו הינה כללית ונינה כוללת אסמכתאות לביסוסה והוכחתה.

לפיכך, אני קובעת כי אי ביטול פסק דין לא יגרום לחשש לעיוות דין שייגרם למבקר.

שיעור בהגשת התביעה

מדובר בבקשתו המוגשת בשינוי של חודשים וחצי מיום הדיון עליו ידע הנאשם וזאת ללא הסבר מצדיק זאת.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון התביעה נדחתת.

זכירות תשליך החלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"א, 30 נובמבר 2020, בהעדר
הצדדים.